

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 25.7.2008
KOM(2008) 467 wersja ostateczna

2008/0148 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie wspólnotowych ram prawnych europejskiej infrastruktury badawczej (ERI)

{SEK(2008) 2278}
{SEK(2008) 2279}

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Ramy prawne europejskiej infrastruktury badawczej mają ułatwić wspólne zakładanie i eksploataowanie obiektów badawczych o znaczeniu europejskim przez grupę państw członkowskich i krajów stowarzyszonych na potrzeby wspólnotowego ramowego programu badań i rozwoju technologicznego. Ramy te są opracowywane w odpowiedzi na wnioski ze strony państw członkowskich i środowiska naukowego, ponieważ dostępne krajowe i międzynarodowe formy prawne nie są w pełni odpowiednie do tego celu.

- **Kontekst ogólny**

Od czasu opublikowanego w styczniu 2000 r. komunikatu Komisji „W kierunku europejskiej przestrzeni badawczej”, idea wspólnej europejskiej przestrzeni badawczej (ERA) jest wiodącym motywem wszystkich środków podejmowanych przez Wspólnotę w dziedzinie badań i rozwoju oraz głównym filarem, na którym opiera się realizacja celów strategii lizbońskiej dotyczących badań. W opublikowanej w 2007 r. zielonej księdze „Europejska przestrzeń badawcza: Nowe perspektywy” wskazano szereg kluczowych obszarów. Podjęcie skutecznych działań w tych obszarach przez partnerstwa państw członkowskich mogłoby potencjalnie przynieść znaczne korzyści europejskiemu systemowi badawczemu i przyczynić się do powstania w Europie „piątej swobody”, tj. swobodnego przepływu wiedzy.

Jednym z filarów zaproponowanej ambitnej koncepcji ERA jest „rozwój światowej klasy infrastruktur badawczych”, który przyczyni się z kolei do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz stworzy fundamenty pod dynamiczną i opartą na wiedzy gospodarkę europejską.

Infrastruktury badawcze odgrywają coraz większą rolę w rozwoju wiedzy i technologii. Narzędziami niezbędnymi do rozwijania wiedzy są m.in. obserwatoria – w przypadku nauk o środowisku, banki danych w genomice i bazy danych w naukach społecznych, systemy obrazowania lub pomieszczenia sterylne w nanoelektronice, jednostki przeprowadzające napromieniowanie w badaniach nad materiałami oraz superkomputery. Infrastruktury badawcze odgrywają kluczową rolę w tworzeniu środowiska sprzyjającego skutecznemu prowadzeniu badań i innowacjom oraz pomagają ustrukturyzować środowisko naukowe, ponieważ oferują unikalne usługi badawcze, zachęcają młodych ludzi do podjęcia pracy naukowej oraz umożliwiają łączenie obiektów w sieci. Dzięki zdolności tworzenia „masy krytycznej” w kategoriach zasobów ludzkich i nakładów inwestycyjnych, infrastruktury badawcze przyczyniają się do rozwoju gospodarczego poszczególnych krajów, regionów oraz całej Europy. Stanowią one zatem centralny element „trójkąta wiedzy” obejmującego badania, edukację i innowacje.

W związku z postępem technicznym i ciągłym rozwojem oraz wzrostem zaawansowania badań naukowych infrastruktura badawcza staje się coraz bardziej złożona, a jej koszty stale rosną, często do poziomu, który przekracza możliwości pojedynczych grup badawczych, regionów, krajów czy wręcz kontynentów. Do tego

samego wniosku doszła Rada ds. Konkurencyjności podczas posiedzeń w dniach 1-3 lipca 2004 r. i 25-26 listopada 2004 r. Rada uznała wówczas, że w ramach dalszego rozwoju ERA istnieje potrzeba wzmocnienia konkurencyjnych badań, zapobiegania ich rozdrobnieniu i fragmentaryczności oraz współpracy w zakresie infrastruktury badawczych. Rada podkreśliła potrzebę opracowania europejskiej strategii w dziedzinie infrastruktury badawczych i poleciła ESFRI (Europejskiemu Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych) przygotowanie strategicznego planu działania dla Europy dotyczącego nowej generacji infrastruktury badawczych.

Podczas posiedzenia w dniu 30 maja 2008 r. Rada ds. Konkurencyjności potwierdziła potrzebę rozwoju infrastruktury badawczych na szczeblu europejskim, m.in. za pomocą skutecznych działań koordynujących i odpowiednich ram prawnych. W październiku 2006 r. ESFRI opublikowała pionierski dokument „Europejski harmonogram tworzenia infrastruktury badawczych”, obejmujący 35 kluczowych projektów o znaczeniu europejskim, które powstaną w ciągu następnych 10-20 lat. Obecne wyzwanie polega na zrealizowaniu tych projektów.

Główną przeszkodą w tworzeniu nowej europejskiej infrastruktury badawczej jest jednak, obok niedostatecznych zasobów i złożonych kwestii technicznych oraz organizacyjnych, brak odpowiednich ram prawnych umożliwiających powstawanie odpowiednich form partnerstwa z podmiotami pochodzącymi z różnych krajów.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Badania, które zostały niedawno przeprowadzone pod auspicjami ESFRI, wykazały, że istniejące w prawie krajowym formy prawne (np. francuska *société civile*, niemiecka *Gesellschaft mit beschränkter Haftung* (GmbH), brytyjska *limited liability company* (Ltd), czy holenderska *stichting* (fundacja)) nie odpowiadają potrzebom nowych infrastruktury badawczych. Podobne wnioski płyną z analizy form prawnych istniejących w prawie międzynarodowym i wspólnotowym (np. organizacje międzynarodowe lub międzyrządowe, europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych). ESFRI stwierdziła w związku z tym, że istnieje potrzeba opracowania wspólnotowych ram prawnych specjalnie przeznaczonych do tworzenia europejskich infrastruktury badawczych, w których skład wejdzie kilka państw członkowskich.

Proponowany akt prawny ma zatem na celu ułatwienie wspólnego zakładania i eksploatacji obiektów badawczych o znaczeniu europejskim przez grupę państw członkowskich i krajów stowarzyszonych na potrzeby wspólnotowego ramowego programu badań i rozwoju technologicznego, oraz przyczynienie się do dalszego rozwoju europejskiej polityki w zakresie infrastruktury badawczych. Inicjatywa ta powinna uzupełnić postępy osiągnięte od 2004 r., w szczególności te dokonane za sprawą ESFRI. W celu przygotowania niniejszej inicjatywy przeprowadzono szerokie konsultacje, w tym analizy ekspertów i konsultacje z zainteresowanymi stronami.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Szybkie tworzenie nowych europejskich infrastruktury badawczych (takich jak infrastruktury wskazywane przez ESFRI) ułatwiłoby i przyspieszyło osiągnięcie celów horyzontalnych Unii Europejskiej:

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie: Budowa, eksploatacja i utrzymanie tych obiektów

daje silne impulsy podaży i popytu. I tak na przykład współczesne aparaty cyfrowe z przetwornikiem CCD (produkt konsumpcyjny) czy specjalistyczne oprogramowanie wykorzystywane do badań okulistycznych mają swoje źródło w postępie technicznym, który osiągnięto w ciągu ostatnich dwudziestu lat przy budowie wielkich teleskopów optycznych stosowanych w obserwatoriach astronomicznych.

„Zrównoważona Europa”: Europejskie infrastruktury badawcze pomagają nam lepiej rozumieć nasze środowisko naturalne i opracowywać nowe strategie energetyczne. Jak stwierdziła w dniu 28 lutego 2008 r. Rada ds. Energii, infrastruktury badawcze przyczyniają się do doskonalenia i rozbudowy wspólnotowej bazy naukowców i instytutów badawczych będących źródłem wiedzy. Infrastruktury badawcze zmniejszają przeszkody utrudniające mobilność, przyciągają światowej klasy kapitał ludzki i polepszają wyniki nauczania w zakresie technologii energii odnawialnych (plan EPSTE).

„Społeczeństwo oparte na wiedzy”: Europejskie infrastruktury badawcze są kluczem, który otwiera licznemu środowisku naukowców i użytkowników dostęp do światowej wiedzy naukowej. Warto pamiętać, że Internet narodził się wiele lat temu w Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych (CERN). Naukowe ośrodki kompetencji, ośrodki naukowe i uniwersytety są dzisiaj połączone milionami kilometrów włókien optycznych, tworząc rdzeń skutecznego, szybkiego i niezawodnego systemu informacyjno-komunikacyjnego do celów badawczych.

Europa jako partner na arenie międzynarodowej: Szybki rozwój europejskich infrastruktur badawczych zwiększy w poważnym stopniu atrakcyjność europejskiej przestrzeni badawczej. Duże zainteresowanie uczestnictwem w projektach wskazanych przez ESFRI wyraziły już Australia, Indie, Rosja i USA.

Lepsze stanowienie (i uproszczenie) prawa: Udoskonalenie ram prawnych na poziomie europejskim pozwoliłoby Radzie stosować szybszą i sprawniejszą procedurę zarządzania poszczególnymi kwestiami związanymi z tworzeniem nowych europejskich infrastruktur badawczych, dzięki korzystaniu z jednej podstawy prawnej w miejsce kilku krajowych podstaw prawnych.

Rozporządzenie ma charakter uzupełniający wobec innych inicjatyw wspólnotowych opracowywanych w kontekście ERA, takich jak komunikat w sprawie wspólnego programowania badań¹. Inicjatywa ta dopełnia również projekt Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, który będzie tworzyć wspólnoty wiedzy i innowacji skupiające w formie partnerstwa najlepsze zasoby środowiska akademickiego, badawczego i gospodarczego.

---

¹ COM(2008)***, z **.**.2008.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Przygotowując niniejszy wniosek Komisja uwzględniła opinie wielu zainteresowanych stron. W 2006 r. ESFRI zorganizowało we współpracy z DG ds. Badań Naukowych dwa warsztaty z udziałem głównych zainteresowanych stron, które uwidoczniły ograniczenia form prawnych istniejących w prawie krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym z punktu widzenia potrzeb europejskich infrastruktur badawczych.

W 2007 r. zespół ekspertów prawnych przeprowadził studium wykonalności dotyczące stworzenia europejskiego instrumentu prawnego na potrzeby europejskich infrastruktur badawczych. Zespół ten stwierdził, że rozwiązaniem mogłoby być wydanie rozporządzenia WE na podstawie art. 171 Traktatu WE.

W dniu 3 marca 2008 r. zorganizowano spotkanie zainteresowanych stron. Wśród jego uczestników znaleźli się reprezentanci projektów umieszczonych w planie działań ESFRI, przedstawiciele europejskich obiektów badawczych i eksperci prawni dobrze znający tę problematykę.

Znaczna większość ekspertów potwierdziła przydatność nowej formy prawnej na poziomie Wspólnoty oraz ogólny zarys projektu Komisji.

W 2008 r. Komisja powołała dodatkowo specjalistyczną grupę doradczą (grupę konsultacyjną) i prowadziła z nią konsultacje. Grupa konsultacyjna opowiedziała się zdecydowanie za wariantem zakładającym opracowanie nowego wspólnotowego instrumentu prawnego na potrzeby europejskich infrastruktur badawczych. W jej opinii taki nowy instrument prawny, będący uzupełnieniem innych, już istniejących, form prawnych, ułatwiłby i przyspieszył proces podejmowania decyzji w sprawie nowych infrastruktur.

• Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków niniejszego wniosku w sprawie rozporządzenia Rady, w której porównała potencjalne skutki proponowanego rozporządzenia ramowego z rozwiązaniami alternatywnymi, w tym scenariuszem „zachowania status quo” i trzema innymi wariantami.

Wariant 1: Skutki wariantu zakładającego niepodejmowanie przez UE żadnych dodatkowych działań oznaczają utrzymanie obecnej sytuacji, w której każde konsorcjum dokonuje *ad hoc* wyboru istniejącej formy prawnej, która najlepiej odpowiada wymogom jego projektu.

Wariant 2 zakłada niewielką interwencję ze strony Komisji Europejskiej, która pomoże podmiotom zaangażowanym w tworzenie infrastruktur europejskich w określeniu ich potrzeb i napotykanym trudności oraz w wymianie informacji o sposobach rozwiązywania tych trudności i tworzeniu najlepszych praktyk.

Wariant 3 polega na tworzeniu wspólnych przedsiębiorstw przez Wspólnotę zgodnie z art. 171 Traktatu WE, w poszczególnych przypadkach i gdy pojawi się taka potrzeba.

Wariant 4 zakłada bardziej bezpośrednie podejście do problemu. Proponuje się w nim podjęcie działania legislacyjnego w celu stworzenia nowego instrumentu prawnego dostosowanego do potrzeb europejskich infrastruktur badawczych i uzupełniającego formy prawne już istniejące na poziomie krajowym i wspólnotowym; w wariantcie tym rozważane jest również upoważnienie Komisji Europejskiej przez wspólnotowy organ prawodawczy do nadawania statusu „europejskiej infrastruktury badawczej”.

Zgodnie z oceną porównawczą poszczególnych wariantów polityki opcja 4 jest zdecydowanie najbardziej efektywnym i skutecznym sposobem osiągnięcia celów polityki wspólnotowej zakładanych we wniosku. Najkorzystniejszym rozwiązaniem jest proponowane rozporządzenie ramowe. Umożliwiłoby ono stworzenie prostszej, szybszej i bardziej ekonomicznej procedury tworzenia nowych europejskich infrastruktur badawczych. Rozporządzenie ramowe zawierałoby wszystkie cechy charakterystyczne, które powinna posiadać forma prawna odpowiednia dla europejskich infrastruktur badawczych. Dzięki temu rozporządzenie to zwiększyłoby liczbę europejskich infrastruktur badawczych i przyczyniłoby się do osiągnięcia celów społecznych, ekonomicznych i środowiskowych.

Wniosłoby również wkład w dalszy rozwój europejskiej polityki w zakresie infrastruktur badawczych. Dzięki wzmocnieniu europejskiej przestrzeni badawczej proponowane rozporządzenie ramowe zwiększyłoby również międzynarodową atrakcyjność Unii Europejskiej jako miejsca prowadzenia badań naukowych.

Niezależnie od tego, państwa członkowskie tworzące nowe infrastruktury badawcze o wymiarze europejskim mogłyby również korzystać z odpowiednich form prawnych już istniejących w prawie międzynarodowym, krajowym czy europejskim (np. europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej czy europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych).

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

Uzupełniając programy krajowe lub międzyrządowe, proponowane rozporządzenie ramowe zapewni wspólne ramy prawne w oparciu o art. 171 Traktatu WE. Rozporządzenie będzie określać podstawowe cechy europejskiej infrastruktury badawczej (ERI) oraz jasne procedury dotyczące nadawania statusu ERI przez prawodawcę.

ERI jest podmiotem prawnym posiadającym osobowość prawną i pełną zdolność do czynności prawnych, którego status jest uznawany we wszystkich państwach członkowskich. Podstawą działania ERI jest członkostwo: jej członkowie (państwa członkowskie, kraje trzecie i organizacje międzyrządowe) działają wspólnie w celu osiągnięcia celów ERI, którymi są przede wszystkim tworzenie i eksploatacja infrastruktury badawczej o znaczeniu europejskim. Struktura wewnętrzna ERI jest bardzo elastyczna i umożliwia członkom określanie w statucie ERI organów ERI i ich kompetencji, praw i obowiązków członków oraz innych ustaleń wewnętrznych. Odpowiedzialność finansowa członków za długi ERI będzie zasadniczo ograniczona do wysokości wkładów wniesionych przez nich do ERI, ale przewiduje się możliwość przyjęcia odmiennych rozwiązań w statucie. Prawem właściwym jest prawo

wspólnotowe, prawo kraju, w którym ERI posiada statutową siedzibę lub prawo kraju, w którym ERI prowadzi działalność w zakresie niektórych kwestii technicznych i kwestii bezpieczeństwa. Statut i postanowienia wykonawcze do statutu muszą być zgodne z prawem właściwym. ERI powinna być ponadto uznawana za organizację międzynarodową w rozumieniu dyrektyw w sprawie podatku od wartości dodanej, w sprawie akcyzy i w sprawie zamówień publicznych, tym samym będzie zwolniona z podatku VAT i akcyzowego, a stosowane przez nią procedury udzielania zamówień publicznych nie będą objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie zamówień publicznych.

ERI jest tworzona zgodnie z podstawą prawną, którą stanowi art. 171 Traktatu WE, decyzją Komisji działającej na podstawie uprawnień wykonawczych nadanych jej przez Radę (art. 202 Traktatu WE). Komisja działa na wniosek złożony przez podmioty pragnące zostać członkami-założycielami ERI. Decyzja o utworzeniu ERI jest podejmowana po przeprowadzeniu procedury doradczej. Procedura ta powinna sprzyjać powstawaniu struktur, które są niezbędne do skutecznego prowadzenia badań naukowych w Europie, w tym badań wspieranych w ramach wspólnotowych programów badawczych, rozwoju technologicznego i demonstracyjnych. Procedura ta będzie również przebiegać szybciej niż podejmowanie indywidualnych decyzji przez Radę, co uprości złożony proces tworzenia międzynarodowych infrastruktur badawczych i będzie zapobiegać nieskoordynowanym działaniom.

Komisja Europejska będzie odpowiadać za całościowe zarządzanie nowymi ramami prawnymi i monitorowanie zgodności ERI z rozporządzeniem. Komisja przeprowadzi (przy pomocy zespołu ekspertów) ocenę nowych ram prawnych po pięciu latach od daty ich przyjęcia, a wyniki tej oceny zostaną przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- **Podstawa prawna:**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 171 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości znajduje zastosowanie, o ile wniosek nie podlega wyłącznym kompetencjom Wspólnoty.

Aby działanie Wspólnoty było uzasadnione, wymagane jest również zachowanie zasady pomocniczości. Ocena zgodności z zasadą pomocniczości wymaga zbadania dwóch kwestii. Po pierwsze, należy upewnić się, że cele proponowanej inicjatywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie w ramach ich krajowych porządków konstytucyjnych (test konieczności). Proponowane są trzy warianty rozwiązania przedmiotowego problemu, tzn. braku odpowiednich ram prawnych dla europejskich infrastruktur badawczych: 1) działanie koordynujące na poziomie europejskim w celu opracowania najlepszych praktyk; 2) rozwijanie wspólnych przedsięwzięć i 3) opracowanie na poziomie Wspólnoty ram prawnych specjalnie przeznaczonych dla ERI. Najlepszym rozwiązaniem jest zrealizowanie przez Wspólnotę powyższych wariantów, w oparciu o art. 165 w przypadku pierwszego wariantu i w oparciu o art. 171 w przypadku dwóch pozostałych.

Drugą kwestią, którą należy rozważyć, jest, czy i w jaki sposób można lepiej osiągnąć

te cele przy pomocy działań wspólnotowych (test europejskiej wartości dodanej). Działanie wspólnotowe jest uzasadnione ponadnarodowym charakterem problemu (tworzenie ram prawnych dla różnych państw członkowskich). Alternatywnym rozwiązaniem jest zawieranie umów międzyrządowych, jednak formalności administracyjne i prawne, których należy zwykle dopełnić w przypadku takich instrumentów międzyrządowych są uważane za długotrwałe, skomplikowane i uciążliwe.

W związku z powyższym wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Projekt rozporządzenia jest bardzo krótki i pozostawia większość wewnętrznych ustaleń dotyczących planowanej infrastruktury w gestii członków europejskiej infrastruktury badawczej, tj. państw członkowskich, krajów trzecich i organizacji międzyrządowych.

Prawem właściwym będzie przede wszystkim prawo krajowe państwa, w którym ERI posiada statutową siedzibę lub prowadzi działalność.

Ilość informacji, które ERI i jej członkowie muszą przedstawiać Komisji, jest ograniczona do minimum, które jest niezbędne Komisji do badania zgodności ERI z rozporządzeniem ramowym.

W związku z powyższym wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentów**

Ramy prawne, które będą miały zastosowanie wobec potencjalnie dużej liczby podmiotów prawnych, tj. ERI tworzonych zgodnie z art. 171 WE Traktatu WE, wymagają formy rozporządzenia.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowane rozporządzenie ułatwi wspólne zakładanie i eksploatację europejskich obiektów badawczych przez kilka państw członkowskich i stowarzyszonych. Działanie to ma charakter uzupełniający wobec realizacji działania w sprawie infrastruktury badawczych przewidzianego w podstawie prawnej 7. programu ramowego w zakresie badań.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Niniejszy wniosek zakłada uproszczenie procedur administracyjnych stosowanych przez organy publiczne (wspólnotowe i krajowe).

Zoptymalizowanie ram prawnych na poziomie europejskim umożliwiłoby Radzie stosowanie szybszej i sprawniejszej procedury zarządzania poszczególnymi zagadnieniami związanymi z tworzeniem nowych europejskich infrastruktury badawczych, korzystając z jednej podstawy prawnej w miejsce kilku krajowych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie wspólnotowych ram prawnych europejskiej infrastruktury badawczej (ERI)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 171 i art. 172 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji²,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 171 Traktatu Wspólnota może tworzyć wspólne przedsiębiorstwa lub jakiegokolwiek inne struktury niezbędne do skutecznego wykonywania wspólnotowych programów badawczych, rozwoju technologicznego i demonstracyjnych.
- (2) Wspieranie i rozwój infrastruktur badawczych w Europie jest celem, który Wspólnota ma stale na uwadze, o czym świadczy m.in. niedawno przyjęta decyzja nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013)⁵, a w szczególności decyzja Rady nr 2006/974/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotycząca programu szczegółowego „Możliwości”⁶.
- (3) Pomoc związana z wykorzystaniem i rozwojem europejskich infrastruktur badawczych przybiera zwykle formę dotacji na rzecz obiektów już istniejących w państwach członkowskich. W ostatnich latach uwidoczniła się jednak potrzeba podjęcia dodatkowych działań w celu pobudzenia rozwoju nowych struktur poprzez

---

² Dz.U. C z [...], s. .

³ Dz.U. C z [...], s. .

⁴ Dz.U. C z [...], s. .

⁵ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

⁶ Dz.U. L 54 z 22.2. 2007, s. 101.

ustanowienie odpowiednich ram prawnych, które powinny ułatwić tworzenie i eksploatację nowej infrastruktury badawczej na poziomie Wspólnoty.

- (4) Potrzeba ta była zgłaszana wielokrotnie, zarówno na szczeblu politycznym, ze strony państw członkowskich i instytucji wspólnotowych, jak i ze strony różnych przedstawicieli europejskiego środowiska naukowego takich jak przedsiębiorstwa, ośrodki naukowe i uniwersytety.
- (5) Wspólnotowe programy badań i rozwoju technologicznego uznają wprawdzie od dawna kluczową rolę światowej klasy infrastruktury badawczej w osiągnięciu wspólnotowych celów z zakresu badań i rozwoju technologicznego wskazanych w części trzeciej tytule XVIII Traktatu, ale przepisy dotyczące tworzenia, finansowania i eksploatacji tych struktur mają wciąż fragmentaryczny i zregionalizowany charakter. Biorąc pod uwagę fakt, że europejskie infrastruktury badawcze konkurują z infrastrukturami globalnych partnerów Wspólnoty, którzy przeznaczają i będą w przyszłości przeznaczać znaczne środki na inwestycje w nowoczesne wielkoskalowe infrastruktury badawcze, oraz fakt, że infrastruktury te stają się coraz bardziej złożone, a ich koszty stale rosną, często do poziomu, który jest nieosiągalny dla pojedynczych państw członkowskich, a nawet całych kontynentów, niezbędne jest odwołanie się do postanowień art. 171 Traktatu i wykorzystanie w pełni wiążących się z nim możliwości. Można tego dokonać poprzez stworzenie ram prawnych określających procedury i warunki dotyczące powstawania i eksploatacji europejskich infrastruktur badawczych na poziomie wspólnotowym, które są konieczne do skutecznej realizacji wspólnotowych programów badań i rozwoju technologicznego. Nowe ramy prawne uzupełniałyby inne, mniej wyspecjalizowane, formy prawne, które istnieją w prawie krajowym, międzynarodowym lub wspólnotowym (takie jak europejskie ugrupowanie interesów gospodarczych czy europejskie ugrupowanie współpracy terytorialnej).
- (6) Termin „infrastruktura badawcza” oznacza obiekty, zasoby lub powiązane usługi, które są wykorzystywane przez środowisko naukowe do prowadzenia badań naukowych na najwyższym poziomie w zakresie odpowiednich dyscyplin. Powyższa definicja obejmuje: ważne wyposażenie naukowe lub zestawy instrumentów; zasoby oparte na wiedzy takie jak zbiory, archiwa lub uporządkowane informacje naukowe; infrastrukturę dostępową opartą na technologiach informacyjno-komunikacyjnych taką jak sieć „Grid”, infrastrukturę komputerową, oprogramowanie i infrastrukturę łączności; wszelkie inne obiekty o unikalnym charakterze, które są niezbędne do osiągnięcia doskonałości w badaniach naukowych. Infrastruktury badawcze tego typu mogą być zlokalizowane w jednej placówce lub „rozproszone” (zorganizowana sieć zasobów).
- (7) W przeciwieństwie do wspólnych inicjatyw technologicznych tworzonych w formie wspólnych przedsiębiorstw, których Wspólnota jest członkiem i które otrzymują z jej strony wkład finansowy, europejskiej infrastruktury badawczej (zwanej dalej „ERI”) nie należy uznawać za organ wspólnotowy w rozumieniu art. 185 rozporządzenia finansowego⁷, ale za osobę prawną, której członkiem nie musi być Wspólnota i która

---

⁷ Dz.U. L 248 z 16.9. 2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, s.1).

nie otrzymuje ze strony Wspólnoty wkładów finansowych w rozumieniu art. 108 ust. 2 lit. f) rozporządzenia finansowego.

- (8) Biorąc pod uwagę bliską współpracę pomiędzy państwami członkowskimi a Wspólnotą w zakresie tworzenia i wdrażania programów działalności naukowej, które się wzajemnie uzupełniają, zgodnie z art. 164 i 165 Traktatu, zainteresowane państwa członkowskie, działając samodzielnie lub wspólnie z innymi uprawnionymi podmiotami, powinny określać swoje potrzeby w zakresie tworzenia infrastruktury badawczej, kierując się prowadzonymi przez siebie badaniami i działaniami na rzecz rozwoju technologicznego, a także potrzebami Wspólnoty. Z tych samych powodów członkostwo w ERI powinno być otwarte dla zainteresowanych państw członkowskich, oraz ewentualnie uprawnionych krajów trzecich i wyspecjalizowanych organizacji międzyrządowych.
- (9) Zadania europejskiej infrastruktury badawczej (zwanej dalej „ERI”), która zostanie utworzona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinny obejmować tworzenie i eksploatację infrastruktury badawczej. ERI powinna realizować te zadania w ramach działalności niegospodarczej, aby uniknąć zakłóceń konkurencji. W celu przyczynienia się do transferu innowacji, wiedzy i technologii, ERI powinna mieć jednak możliwość prowadzenia działalności gospodarczej, pod określonymi warunkami i w ograniczonym zakresie. Możliwość tworzenia infrastruktur badawczych w formie ERI nie oznacza, że infrastruktury badawcze o znaczeniu ogólnoeuropejskim, które mają inną formę prawną, nie mogą być także uznawane za infrastruktury przyczyniające się do wdrażania planu działania opracowanego przez Europejskie Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych (ESFRI) i do postępu w europejskich badaniach naukowych. Komisja zadba o to, aby członkowie ESFI i inne zainteresowane strony otrzymały informację o tych alternatywnych formach prawnych.
- (10) Infrastruktury badawcze powinny przyczyniać się do zapewnienia doskonałości naukowej badań prowadzonych we Wspólnocie oraz do konkurencyjności europejskiej gospodarki (w skali prognoz średnio- i długoterminowych), dzięki skutecznemu wspieraniu europejskiej działalności badawczej. Aby cel ten mógł zostać osiągnięty, infrastruktury badawcze powinny być faktycznie dostępne europejskiemu środowisku naukowemu i służyć dalszemu doskonaleniu europejskiego potencjału naukowego, a tym samym przyczyniać się do rozwoju europejskiej przestrzeni badawczej.
- (11) Aby zapewnić sprawny przebieg procedury tworzenia ERI, podmioty pragnące założyć ERI powinny składać wnioski do Komisji, która oceni (z pomocą niezależnych ekspertów) zgodność proponowanej infrastruktury badawczej z niniejszym rozporządzeniem.
- (12) Ze względu na wymóg przejrzystości decyzja o utworzeniu ERI powinna zostać opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Z tych samych względów do decyzji tej należy załączyć wyciąg ze statutu zawierający jego najważniejsze postanowienia.
- (13) Aby umożliwić ERI jak najskuteczniejsze wykonywanie jej zadań, powinna ona posiadać osobowość prawną i jak najszerszą zdolność do czynności prawnych od dnia wejścia w życie decyzji o jej utworzeniu. Statutowa siedziba ERI powinna mieścić się (do celów określania właściwego prawa) na terytorium członka ERI będącego

państwem członkowskim lub krajem stowarzyszonym na potrzeby wspólnotowego programu badań, rozwoju technologicznego i demonstracji.

- (14) Wśród członków ERI muszą się zawsze znajdować co najmniej trzy państwa członkowskie. Członkami ERI mogą być również uprawnione kraje trzecie i wyspecjalizowane organizacje międzyrządowe. W związku z tym ERI powinna być uznawana za organizację międzynarodową do celów stosowania dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁸, dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania⁹ oraz dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi¹⁰, zgodnie z zasadami pomocy państwa. Aby skuteczniej wspierać działalność badawczą ERI, państwa członkowskie oraz uczestniczące kraje trzecie powinny dołożyć wszelkich starań, aby przyznać ERI jak najszersze zwolnienie z pozostałych podatków.
- (15) W związku ze wspólnotowym wymiarem niniejszego instrumentu prawnego państwa członkowskie powinny posiadać wspólnie większość praw głosu w zgromadzeniu członków ERI.
- (16) Statut powinien zawierać bardziej szczegółowe postanowienia służące wdrażaniu niniejszych ram prawnych. Na podstawie tych postanowień statutu Komisja powinna badać zgodność wniosku z ramami prawnymi stworzonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) Należy koniecznie zapewnić, z jednej strony, możliwość zmiany statutu przez ERI oraz, z drugiej strony, możliwość kontrolowania określonych kluczowych elementów tego statutu przez Wspólnotę, która utworzyła ERI. Gdy zmiany dotyczą kwestii wyszczególnionych w wyciągu ze statutu załączonym do decyzji o utworzeniu ERI, mogą one wejść w życie dopiero po ich zatwierdzeniu decyzją Komisji, która jest podejmowana z zachowaniem takiej samej procedury jak w przypadku tworzenia ERI, ponieważ informacje zawarte w wyciągu ze statutu są uważane za kluczowe. Wszelkie inne zmiany powinny być przesyłane Komisji, która ma możliwość zgłoszenia wobec nich zastrzeżeń, jeżeli uzna je za sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku braku zastrzeżeń ze strony Komisji należy opublikować odpowiednie ogłoszenie oraz zwięzłe streszczenie zmiany.
- (18) ERI powinna powoływać własne organy do celów skutecznego zarządzania prowadzoną działalnością. Statut powinien określać sposób reprezentowania ERI przez te organy.

---

⁸ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady w sprawie podatku VAT 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 11).

⁹ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/106/WE z dnia 16 listopada 2004 r. (Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 30).

¹⁰ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 213/2008 z dnia 28 listopada 2007 r. (Dz.U. L 74 z 15.3.2008, s. 1).

- (19) Jest konieczne, aby ERI prowadziła działalność zgodnie z należytych zasadami budżetowymi w związku z ponoszoną przez nią odpowiedzialnością finansową.
- (20) ERI mogą otrzymywać współfinansowanie z instrumentów finansowych polityki spójności, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999¹¹.
- (21) Ze względu na konieczność jak najsprawniejszego wykonywania przez ERI swoich zadań oraz w związku z faktem posiadania przez nią osobowości prawnej, ERI powinna odpowiadać za swoje długi. Aby umożliwić członkom ERI znalezienie odpowiednich rozwiązań odnośnie do ich odpowiedzialności, należy przewidzieć możliwość ustalenia w statucie różnych rodzajów odpowiedzialności wykraczających poza odpowiedzialność ograniczoną do wysokości wkładów członków.
- (22) Ponieważ ERI jest tworzona zgodnie z prawem wspólnotowym, powinna podlegać również prawu wspólnotowemu, obok prawa kraju, w którym mieści się jej statutowa siedziba. Istnieje jednak możliwość, że ERI będzie posiadać miejsce prowadzenia działalności w innym kraju. W takim przypadku prawo tego innego kraju powinno mieć zastosowanie w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony środowiska, unieszkodliwiania substancji niebezpiecznych oraz wydawania wymaganych zezwoleń. ERI powinna podlegać również postanowieniom swojego statutu przyjętego zgodnie z wymienionymi powyżej źródłami prawa oraz postanowieniom wykonawczym zgodnym ze statutem.
- (23) W celu zapewnienia dostatecznej kontroli dotyczącej zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, ERI powinna przedkładać Komisji roczne sprawozdania oraz ewentualne informacje o okolicznościach, które mogą w poważnym stopniu zagrażać realizacji zadań ERI. W przypadku uzyskania przez Komisję (na podstawie rocznego sprawozdania lub z innego źródła) informacji wskazujących, że działanie ERI stanowi poważne naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów innego właściwego prawa, Komisja zwraca się do ERI lub jej członków o wyjaśnienia lub podjęcie działań naprawczych. W wyjątkowych przypadkach i w razie braku działań naprawczych Komisja może uchylić decyzję ustanawiającą ERI. Decyzja taka powoduje wszczęcie postępowania likwidacyjnego ERI.
- (24) Ponieważ cel planowanego działania, tj. stworzenie ram prawnych europejskich infrastruktur badawczych wspólnych dla kilku państw członkowskich, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie w ramach ich krajowych porządków konstytucyjnych, w związku z ponadnarodowym charakterem tego zagadnienia, możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Wspólnoty. Wspólnota może zatem przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności wymienioną w powyższym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza środki, które są konieczne do osiągnięcia tych celów.

---

¹¹ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

- (25) Środki niezbędne od wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹²,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy prawne określające wymogi, procedury oraz skutki dotyczące tworzenia europejskiej infrastruktury badawczej (zwanej dalej „ERI”).
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do infrastruktury badawczej o znaczeniu ogólnoeuropejskim.

Artykuł 2
Zadania ERI i jej działalność gospodarcza

1. Zadaniem ERI jest tworzenie infrastruktury badawczej i jej eksploatacja.
2. ERI realizuje powyższe zadanie w ramach działalności niegospodarczej. ERI może jednak prowadzić, w ograniczonym zakresie, działalność gospodarczą ściśle związaną ze swoim zadaniem, pod warunkiem że nie zagraża to realizacji tego zadania.
3. Koszty i dochody związane z działalnością gospodarczą ERI są księgowane osobno. ERI stosuje ceny rynkowe za świadczone usługi, a gdy ustalenie cen rynkowych jest niemożliwe – ceny pokrywające pełne koszty usługi powiększone o rozsądną marżę.

Artykuł 3
Wymogi dotyczące infrastruktury

Infrastruktura badawcza tworzona przez ERI spełnia następujące wymogi:

- (a) jest konieczna do prowadzenia europejskiej działalności badawczej, w szczególności do sprawnego realizowania wspólnotowych programów badawczych, rozwoju technologicznego i demonstracji.
- (b) stanowi wartość dodaną z punktu widzenia rozwoju europejskiej przestrzeni badawczej oraz przyczynia się do znacznych osiągnięć w odpowiednich dyscyplinach naukowo-technicznych w skali międzynarodowej;
- (c) ma do niej rzeczywisty dostęp europejskie środowisko naukowe, w którego skład wchodzi badacze z państw członkowskich i krajów stowarzyszonych na

---

¹² Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

potrzeby wspólnotowego programu badań, rozwoju technologicznego i demonstracji; oraz

- (d) przyczynia się do upowszechniania i optymalizacji wyników działań podejmowanych w ramach wspólnotowych badań, rozwoju technologicznego i demonstracji;

Artykuł 4

Wniosek o utworzenie ERI

1. Podmioty wnioskujące o utworzenie ERI (zwane dalej „wnioskodawcami”) przedkładają odpowiedni wniosek Komisji. Wniosek jest składany w formie pisemnej w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej i zawiera:
  - (a) postulat utworzenia ERI przez Komisję;
  - (b) proponowany statut ERI, o którym mowa w art. 9;
  - (c) techniczno-naukowy opis infrastruktury badawczej, którą stworzy i będzie eksploatować ERI, ze szczególnym uwzględnieniem wymogów, o których mowa w art. 3;
  - (d) wyciąg ze statutu zawierający informacje wymienione w załączniku.
2. Komisja dokonuje oceny wniosku. Podczas dokonywania oceny Komisja może zasięgać opinii niezależnych ekspertów, w szczególności w dziedzinie planowanej działalności ERI. Wnioskodawcy są informowani o wyniku przeprowadzonej oceny i w razie potrzeby mogą zostać wezwani do uzupełnienia lub zmiany wniosku w rozsądnym terminie.

Artykuł 5

Decyzja w sprawie wniosku

1. Kierując się wynikami oceny, o której mowa w art. 4 ust. 2, i działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21, Komisja:
  - (a) podejmuje decyzję o utworzeniu ERI, po upewnieniu się, że spełnione zostały wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu; lub
  - (b) odrzuca wniosek, jeżeli stwierdzi, że wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu nie zostały spełnione.
2. Wnioskodawcy są informowani o decyzji podjętej w sprawie wniosku. Decyzja o utworzeniu ERI jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria L.
3. Do decyzji o utworzeniu ERI załączany jest wyciąg ze statutu, który był zawarty we wniosku.

Artykuł 6
Status ERI

1. ERI uzyskuje osobowość prawną z dniem wejścia w życie decyzji o jej utworzeniu.
2. ERI posiada w każdym z państw członkowskich zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznawanym osobom prawnym w prawie krajowym tego państwa członkowskiego. ERI może, między innymi, nabywać, być właścicielem i zbywać majątek ruchomy, nieruchomości, własność intelektualną, zawierać umowy i być stroną w postępowaniach sądowych.
3. ERI uznaje się za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE , a także w rozumieniu art. 23 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 92/12/EWG oraz art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/18/WE.
4. Państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby przyznać ERI jak najszersze zwolnienie z podatków, obok zwolnień, o których mowa w ust. 3, zgodnie z zasadami pomocy państwa.

Artykuł 7
Siedziba i nazwa

1. ERI posiada statutową siedzibę, która mieści się na terytorium członka ERI będącego państwem członkowskim lub krajem stowarzyszonym na potrzeby wspólnotowego programu badań, rozwoju technologicznego i demonstracji.
2. ERI posiada nazwę, która zawiera słowa „europejska infrastruktura badawcza” lub skrót „ERI”.

Artykuł 8
Członkostwo

1. Członkami ERI mogą być następujące podmioty:
  - (a) państwa członkowskie
  - (b) kraje trzecie;
  - (c) organizacje międzyrządowe.
2. Wśród członków ERI są zawsze co najmniej trzy państwa członkowskie. Do ERI mogą w każdej chwili przystąpić dalsze państwa członkowskie, na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach wskazanych w statucie.
3. Państwa członkowskie posiadają wspólnie większość praw głosu w zgromadzeniu członków, o którym mowa w art. 12 lit. a).
4. Każde państwo członkowskie lub kraj trzeci może być reprezentowane lub reprezentowany przez jeden podmiot publiczny lub kilka podmiotów publicznych, w tym regiony, lub przez podmioty prywatne pełniące misję służby publicznej, do

celów wykonywania określonych praw i obowiązków przysługujących temu państwu członkowskiemu lub krajowi trzeciemu jako członkowi ERI.

5. Kraje trzecie i organizacje międzyrządowe ubiegające się o członkostwo w ERI uznają, że ERI posiada osobowość prawną i zdolność do czynności prawnych zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 oraz, że podlega przepisom, które są określane zgodnie z art. 16.
6. Kraje trzecie ubiegające się o członkostwo w ERI przyznają ERI status równoważny ze statusem, o którym mowa w art. 6 ust. 3 i 4.

Artykuł 9 *Statut*

Statut zawiera co najmniej następujące informacje:

- (a) listę członków i (w odpowiednich przypadkach) podmiotów ich reprezentujących oraz warunki i procedurę mające zastosowanie w przypadku zmiany członków i ich przedstawicieli zgodnie z art. 8;
- (b) zadania i działania ERI;
- (c) statutowa siedziba zgodnie z art. 7 ust. 1;
- (d) nazwa ERI zgodnie z art. 7 ust. 2;
- (e) prawa i obowiązki członków, w tym obowiązek wnoszenia wkładów do budżetu, który powinien być zrównoważony;
- (f) organy ERI, ich kompetencje, tryb powoływania i podejmowania przez nie decyzji, w tym po zmianie statutu zgodnie z art. 10, 11 i 12;
- (g) czas trwania ERI i sposób jej rozwiązania zgodnie z art. 17;
- (h) podstawowe zasady dotyczące:
  - (i) polityki dostępu w odniesieniu do użytkowników;
  - (ii) polityki w zakresie danych;
  - (iii) polityki w zakresie oceny naukowej;
  - (iv) polityki w zakresie praw własności intelektualnej;
  - (v) polityki w zakresie rozpowszechniania wyników badań;
  - (vi) polityki zatrudnienia;
  - (vii) polityki zamówień publicznych, która jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i konkurencji;
  - (viii) wycofania z eksploatacji, jeżeli ma to zastosowanie;

- (i) informację o języku roboczym lub językach roboczych;
- (j) odwołanie do postanowień wykonawczych do statutu.

Statut jest udostępniany do publicznej wiadomości na stronach internetowych ERI i w jej statutowej siedzibie.

Artykuł 10

Zmiany statutu wymagające zmiany wyciągu ze statutu

1. ERI przedstawia Komisji do zatwierdzenia wszelkie zmiany statutu, które wymagają zmiany wyciągu ze statutu. Zmiany takie są skuteczne dopiero z chwilą wejścia w życie decyzji Komisji o ich zatwierdzeniu. Komisja stosuje, *mutatis mutandis*, przepisy art. 4 ust. 2 i art. 5.
2. Wniosek dotyczący takiej zmiany statutu zawiera co najmniej następujące informacje:
  - (a) tekst proponowanej zmiany, w tym datę jej wejścia w życie;
  - (b) skonsolidowaną wersję statutu ze zmianą;
  - (c) zmieniony wyciąg ze statutu.

Artykuł 11

Inne zmiany statutu

1. Zmiany statutu inne niż te, o których mowa w art. 10, są przedstawiane Komisji przez ERI w terminie dziesięciu dni od ich uchwalenia.
2. Komisja może zgłosić zastrzeżenia wobec takiej zmiany w terminie sześćdziesięciu dni od jej przedstawienia, wskazując powody, dla których zmiana nie jest zgodna z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu.
3. W przypadku braku zastrzeżeń Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C ogłoszenie o zmianie oraz zwięzłe streszczenie tej zmiany.
4. Zmiana wchodzi w życie po wygaśnięciu lub uchyleniu przez Komisję okresu przewidzianego do zgłaszania zastrzeżeń lub po wycofaniu zgłoszonego zastrzeżenia.
5. Wniosek dotyczący takiej zmiany statutu zawiera co najmniej następujące informacje:
  - (a) tekst przyjętej zmiany, w tym datę jej wejścia w życie;
  - (b) skonsolidowaną wersję statutu ze zmianą;
  - (c) zwięzłe streszczenie zmiany.

Artykuł 12
Organizacja ERI

Postanowienia statutu powinny przewidywać powołanie co najmniej następujących organów, mających opisane poniżej kompetencje:

- (a) zgromadzenie członków jako organ uprawniony do podejmowania wszystkich decyzji, w tym do przyjmowania budżetu;
- (b) dyrektor lub zarząd powoływany przez zgromadzenie członków jako organ wykonawczy i prawny przedstawiciel ERI.

Sposób reprezentowania ERI przez członków zarządu jest określony w statucie.

Artykuł 13
Zasady budżetowe, sprawozdania finansowe, badanie sprawozdań finansowych i ubezpieczenie

1. Wszystkie dochody i wydatki ERI stanowią przedmiot preliminarza na każdy rok budżetowy i są wpisane do budżetu. Dochody i wydatki wykazane w budżecie równoważą się.
2. Członkowie ERI zapewniają, że środki są wykorzystywane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.
3. W odniesieniu do ustanawiania i wykonywania budżetu oraz przedstawiania sprawozdań finansowych obowiązuje zasada przejrzystości.
4. Do sprawozdania finansowego ERI załącza się sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami w ciągu roku budżetowego.
5. Sporządzanie, składanie, badanie i ogłaszanie sprawozdań finansowych ERI podlega wymogom przewidzianym w prawie właściwym.
6. ERI zawiera odpowiednie ubezpieczenie obejmujące wszystkie ryzyka charakterystyczne dla prowadzonej przez nią działalności.

Artykuł 14
Finansowanie wspólnotowe

Finansowanie wspólnotowe może zostać przyznane ERI tylko zgodnie z tytułem VI rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Możliwe jest również finansowanie w ramach polityki spójności, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym.

Artykuł 15
Odpowiedzialność

1. ERI odpowiada za swoje długi.
2. Odpowiedzialność finansowa członków za długi ERI jest ograniczona do wysokości wkładów wniesionych przez nich do ERI. Członkowie mogą przewidzieć w statucie określony pułap odpowiedzialności przekraczający wysokość ich wkładów lub zasadę nieograniczonej odpowiedzialności.
3. Wspólnota nie odpowiada za długi ERI.

Artykuł 16
Właściwe prawo i jurysdykcja

1. ERI podlega:
  - (a) prawu wspólnotowemu, w szczególności przepisom niniejszego rozporządzenia oraz decyzjom, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 10 ust. 1;
  - (b) prawu państwa, w którym znajduje się statutowa siedziba ERI, w przypadku spraw nieuregulowanych lub tylko częściowo uregulowanych w aktach prawnych, o których mowa w lit. a);
  - (c) postanowieniom swojego statutu, przyjętego zgodnie ze źródłami prawa, o których mowa w lit. a) i b);
  - (d) postanowieniom wykonawczym zgodnym ze statutem.
  - (e) W drodze odstępstwa od lit. b) ERI podlega prawu państw, w których prowadzi swoją działalność, w zakresie:
    - (i) zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
    - (ii) ochrony środowiska;
    - (iii) unieszkodliwiania substancji niebezpiecznych;
    - (iv) wydawania zezwoleń wymaganych do prowadzenia działalności przez ERI.
2. Sądem właściwym do rozstrzygania sporów pomiędzy członkami, członkami a ERI oraz wszelkich innych sporów, w których stroną jest Wspólnota, jest Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
3. W przypadku sporów pomiędzy ERI a osobami trzecimi ma zastosowanie prawodawstwo wspólnotowe dotyczące jurysdykcji. W sprawach nieobjętych tym prawodawstwem wspólnotowym sąd właściwy do rozstrzygania sporów określa się zgodnie z prawem państwa, w którym mieści się statutowa siedziba ERI.

Artykuł 17
Likwidacja, niewypłacalność

1. Statut określa procedurę, która jest stosowana w przypadku likwidacji ERI na podstawie decyzji zgromadzenia członków.
2. Niezwłocznie po podjęciu przez zgromadzenie członków decyzji o likwidacji, a w każdym przypadku nie później niż w ciągu dziesięciu dni od podjęcia tej decyzji, ERI powiadamia o niej Komisję. Komisja publikuje odpowiednie ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C.
3. Niezwłocznie po zamknięciu postępowania likwidacyjnego, a w każdym przypadku nie później niż w ciągu dziesięciu dni od zamknięcia tego postępowania, ERI powiadamia o tym fakcie Komisję. Komisja publikuje odpowiednie ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C. Byt prawny ERI wygasa w dniu opublikowania ogłoszenia.
4. W przypadku niezdolności ERI do spłaty swoich długów, ERI niezwłocznie powiadamia o tym fakcie Komisję. Komisja publikuje odpowiednie ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C.

Artykuł 18
Sprawozdawczość i kontrola

1. ERI przygotowuje coroczne sprawozdania z działalności i przedstawia je Komisji w terminie sześciu miesięcy od końca odpowiedniego roku budżetowego. Sprawozdanie to jest udostępnione publicznie.
2. ERI oraz zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję o okolicznościach, które mogą w poważnym stopniu zagrażać realizacji zadania ERI.
3. Po otrzymaniu przez Komisję informacji wskazujących, że działanie ERI stanowi poważne naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, decyzji przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub przepisów innego prawa, które ma zastosowanie, Komisja zwraca się do ERI lub jej członków o wyjaśnienia.
4. Komisja wskazuje rozsądny terminu, w którym ERI i jej członkowie mogą przedstawić swoje uwagi, i jeżeli stwierdzi, że działanie ERI stanowi poważne naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, decyzji przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub przepisów innego właściwego prawa, może zaproponować ERI lub jej członkom działanie naprawcze.
5. W przypadku niepodjęcia działania naprawczego Komisja może uchylić decyzję ustanawiającą ERI. Decyzja Komisji jest przekazywana ERI i publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria L. Wydanie takiej decyzji powoduje wszczęcie postępowania likwidacyjnego ERI.

Artykuł 19
Właściwe przepisy

Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie przepisy zapewniające skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20
Sprawozdania i przegląd rozporządzenia

Pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania tego rozporządzenia oraz ewentualne propozycje zmian.

Artykuł 21
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet doradczy.
2. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu stosuje się art. 3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.

Artykuł 22
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYCIĄG ZE STATUTU

- (1) Nazwa ERI (art. 7 ust. 2 i art. 9 lit. d)): [nazwa zgodnie ze statutem, zawierająca słowa „europejska infrastruktura badawcza” lub skrót „ERI”]
- (2) Zadanie (art. 2 ust. 1 i art. 9 lit. b)): [zadanie zgodnie ze statutem, polegające na utworzeniu i eksploatacji infrastruktury badawczej]
- (3) Statutowa siedziba (art. 7 ust. 1 i art. 9 lit. c)): [odniesienie powinno dotyczyć jak najmniejszej jednostki administracji terytorialnej lub samorządu terytorialnego takiej jak gmina]
- (4) Czas trwania ERI (art. 9 lit. g)): [np. „nieoznaczony” lub końcowa data albo liczba lat od daty założenia]
- (5) Podstawowe zasady polityki dostępu dla użytkowników (art. 9 lit. h) tiret pierwsze): [zgodnie ze statutem]
- (6) Podstawowe zasady polityki w zakresie oceny naukowej (art. 9 lit. h) tiret trzecie): [zgodnie ze statutem]
- (7) Podstawowe zasady polityki w zakresie rozpowszechniania wyników badań (art. 9 lit. h) tiret piąte): [zgodnie ze statutem]
- (8) Podstawowe zasady polityki zatrudnienia (art. 9 lit. h) tiret szóste): [zgodnie ze statutem]
- (9) Podstawowe zasady polityki zamówień publicznych, która jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i konkurencji (art. 9 lit. h) tiret siódme): [zgodnie ze statutem]
- (10) Zasady odpowiedzialności (art. 15 ust. 2): [zgodnie ze statutem lub pierwszym zdaniem art. 15 ust. 2]

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Rozporządzenie Rady w sprawie wspólnotowych ram prawnych europejskiej infrastruktury badawczej (ERI)

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wnioski i powiązane działanie/działania:

Badania – infrastruktury badawcze

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią:

- 08.01.05.01 : Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony zajmujący się badaniami
- 08.01.05.02 : Personel zewnętrzny (personel kontraktowy, oddelegowani eksperci krajowi itp.)

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Działanie ma charakter długoterminowy, ponieważ proponowany akt prawny ma na celu ułatwienie wspólnego zakładania i prowadzenia obiektów badawczych przez kilka państw członkowskich i stowarzyszonych, a także ponieważ rozporządzenie to nadaje uprawnienia Komisji Europejskiej i w ten sposób umożliwia prostszą procedurę niż podejmowanie decyzji przez Radę w każdym poszczególnym przypadku.

W krótkim okresie czasu działanie to nie będzie wymagało większych zasobów niż zasoby wykorzystywane obecnie do celów realizacji etapu przygotowawczego nowych projektów infrastruktury badawczej (zasoby FP7). W perspektywie średnio- i długoterminowej wymagane będą jednak dodatkowe zasoby ludzkie do celów analizy rozwoju sytuacji politycznej związanej z rozporządzeniem. W wyniku tej analizy rozporządzenie może np. zostać zmienione po 5 latach.

3.3. Informacje budżetowe:

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
08.01 05 01	Nieobowiązkowe	Nieodróżniane	NIE	TAK	TAK	Nr 1A
08.01 05 02	Nieobowiązkowe	Nieodróżniane	NIE	TAK	TAK	Nr 1A
08.01.05.03	Nieobowiązkowe	Nieodróżniane	NIE	TAK	TAK	Nr 1A

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2009	2010	2011	2012	2013	2014 i późn.
-----------------	-----------	--	------	------	------	------	------	--------------

Wydatki administracyjne niewzglądzone w kwocie referencyjnej

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	a	0,423	0,657	0,711	0,828	0,828	1,062
Wydatki administracyjne (NDA)	8.2.6.	b	0,080	0,250	0,280	0,250	0,250	0,250

Indykatywne koszty finansowe interwencji ogółem

OGÓLEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+b	0,503	0,907	0,991	1,078	1,078	1,312
OGÓLEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		a+b	0,503	0,907	0,991	1,078	1,078	1,312

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym (dział 1)

- Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym.
- Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.
- Wniosek może wymagać zastosowania postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego (tzn. instrumentu elastyczności lub zmiany perspektywy finansowej).

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

- Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.

Wniosek ma następujący wpływ finansowy na dochody:

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Nie dotyczy.

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W związku z ciągłym rozwojem i wzrostem stopnia zaawansowania badań naukowych oraz postępowaniem technicznym infrastruktury badawczej stają się coraz bardziej złożone, a ich koszty stale rosną, często do poziomu, który jest nieosiągalny dla pojedynczych grup badawczych, regionów, krajów, a nawet kontynentów. Główna trudność związana z tworzeniem nowych europejskich infrastruktur badawczych polega jednak na braku odpowiednich ram prawnych umożliwiających zawieranie odpowiedniej formy partnerstwa pomiędzy podmiotami pochodzącymi z różnych krajów. Potrzebą, która ma zostać zaspokojona, jest zatem dostarczenie wspólnotowych ram prawnych umożliwiających tworzenie i eksploatację infrastruktury badawczej o zasięgu ogólnoeuropejskim.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Celem proponowanego aktu prawnego jest ułatwienie wspólnego zakładania i eksploatacji obiektów badawczych przez kilka państw członkowskich i stowarzyszonych oraz przyczynienie się do dalszego rozwoju europejskiej polityki w zakresie infrastruktur badawczych. Uzupełniając programy krajowe lub międzyrządowe, proponowane rozporządzenie ramowe zapewni wspólne ramy prawne w oparciu o art. 171 Traktatu WE. Rozporządzenie będzie określać podstawowe cechy europejskich infrastruktur badawczych (ERI) oraz jasne procedury dotyczące nadawania statutu ERI przez prawodawcę. Poprzez nadanie uprawnień Komisji Europejskiej rozporządzenie to umożliwi również stosowanie prostszej procedury niż podejmowanie indywidualnych decyzji przez Radę i będzie zapobiegać nieskoordynowanym działaniom.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań)

Podstawowym celem niniejszego wniosku jest przyczynienie się do sprostania wyzwaniom, które stoją przed Europą, poprzez szybki rozwój wydajnych europejskich infrastruktur badawczych (ERI), które z kolei:

- pomogą w budowie sprawnie działającej europejskiej przestrzeni badawczej dzięki skuteczniejszemu integrowaniu działań krajowych, zapobieganiu sytuacjom, w których obiekty naukowe posiadają niedostateczne możliwości i kompetencje, oraz poprzez zapewnienie Europie pozycji światowego lidera oferującego usługi badawcze na najwyższym poziomie;

- pomogą Europie połączyć swoje zasoby w celu stworzenia nowej generacji wielkoskalowych obiektów, które są niezbędne, aby Europa mogła przez następne kilkadziesiąt lat utrzymywać się w czołówce badań naukowych, a naukowcy dysponowali niezbędnymi im obiektami, co zwiększy potencjał badawczy Europy i jej atrakcyjność jako miejsca pracy naukowej;
- pomogą Europie radzić sobie lepiej z wyzwaniami społecznymi i wyzwaniami związanymi z ochroną środowiska takimi jak zmiany klimatu, wytwarzanie energii, dostawy wody, jakość środowiska naturalnego, czy jakość życia, dzięki doskonałej jakości usług badawczych, które będą świadczone przez nowe europejskie infrastruktury badawcze, w tym e-infrastruktury;
- przyczynią się do długookresowej konkurencyjności gospodarczej dzięki przyspieszeniu postępu naukowego w Europie, któremu będą sprzyjały nowopowstałe obiekty europejskie oraz wzrost oparty na wiedzy.

Spodziewanym wynikiem przedmiotowego rozporządzenia jest przyczynienie się do stworzenia *bardziej sprzyjających warunków do rozwoju badań podstawowych w Europie*. Poprzez stworzenie bardziej sprzyjających warunków prawnych na poziomie Wspólnoty niniejsza inicjatywa realnie przyczyni się do szybkiego wprowadzenia w życie idei nowych europejskich infrastruktur badawczych (takich jak infrastruktury wskazywane przez ESFRI). Inicjatywa ta przyczyni się ponadto do dalszego rozwoju europejskiej polityki w zakresie infrastruktur badawczych. Wskaźnikami związanymi z wnioskiem będą:

- liczba nowych europejskich infrastruktur badawczych (takich jak infrastruktury wskazywane przez ESFRI), które powstają w ramach partnerstw europejskich;
- tempo powstawania tych infrastruktur;
- zasoby wymagane do tego celu;
- wzmocnienie europejskiej polityki w zakresie infrastruktur badawczych i wzrost uznania dla tej polityki.

5.4. Metoda realizacji

- Zarządzanie scentralizowane (bezpośrednio przez Komisję lub pośrednio przez agencje wykonawcze, organy ustanowione przez Komisję lub krajowe organy sektora publicznego/organy pełniące misję służby publicznej)
- Zarządzanie dzielone lub zdecentralizowane
  - z państwami członkowskimi
  - z krajami trzecimi
- Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (należy wyszczególnić)

Uwagi: Członkami ERI będą mogły być tylko państwa członkowskie, kraje trzecie i międzyrządowe organizacje, przy czym kraje będące członkami ERI będą mogły upoważnić podmioty sektora publicznego lub podmioty prywatne pełniące misję służby publicznej do wykonywania w ich imieniu praw i obowiązków. Komisja

Europejska będzie odpowiadać za całościową koordynację tej inicjatywy. Komitet doradczy będzie wspierać Komisję Europejską w zarządzaniu nowymi ramami prawnymi.

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Wprowadzony zostanie system monitorowania i oceny służący do monitorowania powstających europejskich infrastruktur badawczych oraz do oceny, w jakim stopniu nowe ramy prawne realizują wyznaczone im cele.

Komisja Europejska będzie odpowiadać za całościową koordynację tej inicjatywy, a komitet doradczy będzie wspierać Komisję Europejską w zarządzaniu nowymi ramami prawnymi.

Po swoim oficjalnym zatwierdzeniu każda ERI zostanie ponadto poproszona o przygotowywanie sprawozdań rocznych i przesyłanie ich do Komisji Europejskiej oraz do finansujących państw członkowskich. Sprawozdania te będą przedstawiać w ogólnym zarysie działalność ERI w danym roku oraz szczegółowe kwestie budżetowe i powinny umożliwiać Komisji Europejskiej i państwom członkowskim przekonanie się, czy infrastruktura w dalszym ciągu spełnia warunki konieczne do utrzymania przez nią europejskiego statusu.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

Przygotowano sprawozdanie oceniające *ex ante*.

6.2.2. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen.

Po pięciu latach od przyjęcia ram prawnych zostanie przeprowadzona ich ocena przez zespół ekspertów reprezentujących państwa członkowskie i Komisję Europejską. Ocena będzie dotyczyć:

- wykorzystania ram prawnych (tj. liczby infrastruktur europejskich, które powstały lub zostały zmodernizowane z wykorzystaniem tych ram prawnych);
- stopnia, w którym udało się osiągnąć zakładane korzyści, oraz takich kwestii jak m.in. łatwość korzystania z ram prawnych i ich przydatność w przyspieszeniu tworzenia europejskich infrastruktur badawczych;
- potrzeby zmiany lub dostosowania ram prawnych.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Po swoim oficjalnym zatwierdzeniu każda ERI zostanie poproszona o przygotowywanie sprawozdań rocznych i przesyłanie ich do Komisji Europejskiej oraz do finansujących państw członkowskich. Sprawozdania te będą przedstawiać w ogólnym zarysie działalność ERI w danym roku oraz szczegółowe kwestie budżetowe i powinny umożliwiać Komisji Europejskiej i państwom członkowskim przekonanie się, czy infrastruktura w pełni spełnia warunki konieczne do utrzymania przez nią europejskiego statusu. Usługi badawcze ERI będą ponadto automatycznie monitorowane w związku z prowadzoną przez nie regularnie działalnością

badawczą, która korzysta ze wsparcia w ramach krajowych, europejskich i międzynarodowych programów.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Rozporządzenie nie wiąże się z budżetem operacyjnym.

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Nie dotyczy.

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Polityczne działania podejmowane w następstwie niniejszego rozporządzenia będą wymagać kilku pracowników „AD”, którzy będą wykonywać zadania o charakterze politycznym. Od 2010 r. zadania te będą obejmować analizę sposobu korzystania z rozporządzenia i możliwości jego zmiany po 5 latach.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

- Stanowiska obecnie przypisane, które zostaną utrzymane lub przekształcone
- Stanowiska wstępnie przyznane w ramach rocznej strategii politycznej/wstępnego projektu budżetu (APS/PDB) na rok n
- Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB
- Przesunięcia w ramach zasobów danej jednostki organizacyjnej (przesunięcia wewnętrzne)
- Stanowiska, których obsadzenie będzie konieczne w roku n, nieprzewidziane w APS/PDB na dany rok

8.2.4. Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)

Nie dotyczy.

8.2.5. Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewzględnione w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (08 01 05 01) - dotychczasowi	0,234	0,468	0,585	0,702	0,702	0,936
Pracownicy finansowani w ramach art. 08 01 05 02 (np. oddelegowani eksperci krajowi, personel kontraktowy)	0,189	0,189	0,126	0,126	0,126	0,126
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiazane (NIEUWZGLĘDNIONE w kwocie referencyjnej) ogółem	0,423	0,657	0,711	0,828	0,828	1,062

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i późn.
08 01 02 11 01 + 08 01 05 03 – podróże służbowe	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03	0,03
08 01 02 11 02 + 08 01 05 03 – spotkania i konferencje	0,02	0,1	0,1	0,06	0,06	0,06
08 01 02 11 03 + 08 01 05 03 – komitety	0	0,06	0,09	0,09	0,09	0,09
08 01 02 11 04 + 08 01 05 03 – badania i konsultacje	0,03	0,03	0,03	0,05	0,06	0,06
08 01 02 11 05 + 08 01 05 03 - systemy informatyczne	0	0,03	0,03	0,02	0,01	0,01
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiazane koszty (NIEUWZGLĘDNIONE w kwocie referencyjnej)	0,08	0,25	0,28	0,25	0,25	0,25

Kalkulacja - *urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony oraz pracownicy finansowani w ramach art. 08 01 02*

Roczny koszt urzędnika jest obliczany na podstawie kwoty 117 000 EUR.

Roczny koszt pozostałego personelu (kontraktowego, oddelegowanych ekspertów krajowych) jest obliczany na podstawie kwoty 63 000 EUR.

Opis zadań związanych z działaniem:

W pierwszych miesiącach po przyjęciu rozporządzenia zostaną opracowane procedury i wytyczne dotyczące ubiegania się o status ERI.

Normalne prace, prowadzone od połowy 2009 roku, będą skupiać się na następujących zagadnieniach:

- sprawdzanie ewentualnych wniosków członków założycieli (państwa członkowskie);
- rozpatrywanie dokumentacji (kwalifikowalność, ocena naukowa, analiza danych administracyjnych, prawnych i finansowych)
- odbywanie konsultacji pomiędzy służbami i posiedzeń komitetu;
- przygotowywanie ewentualnych decyzji WE;
- rejestracja ERI i jej coroczne kontrole;

Obecne zasoby pracowników byłyby krótkoterminowo wykorzystywane do wykonywania zadań pracowników, którzy są potrzebni. Od 2010 r. nieliczne stanowiska urzędnicze (przesunięcia) powinny jednak wspierać zadania polityczne, które Rada będzie delegować do Komisji (tj. posiedzenia komitetów, rozpatrywanie dokumentacji potrzebnej do podjęcia przez Komisję decyzji, analiza sposobu wykorzystywania rozporządzenia i jego ewentualna zmiana po upływie 5 lat):

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 i później
AD* / AST (ref. 8.2.5)	2	4	5	6	6	8
Oddelegowani eksperti krajowi / personel kontraktowy* (ref. 8.2.5)	3	3	2	2	2	2
Razem	5	7	7	8	8	10

* w tym jeden pracownik A/AD i jeden prawnik będący oddelegowanym ekspertem krajowym